

VALKENBURG

Eenakter

door

ANTOON HOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VALKENBURG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTOON HOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Arie en Marietje Gerrits - 84 jaar en 83 jaar. Echtpaar, 55 jaar getrouwd. Arie heeft moeite met plassen, hij heeft zijn hele leven bij Philips gewerkt. Marietje zit in een rolstoel en heeft problemen met haar korte termijn geheugen.

Gertrude van Steijn - 85 jaar. Klassieke dame, loopt moeizaam maar nog wel zelf, grijs haar in een knot, deftig gekleed, goed verzorgd. Vroeger had de familie veel geld. Haar taalgebruik is bekakt.

Johan Verbruggen - 79 jaar. Weduwnaar, sportief gekleed, charmeur. Hij is actief en doet aan alle activiteiten mee.

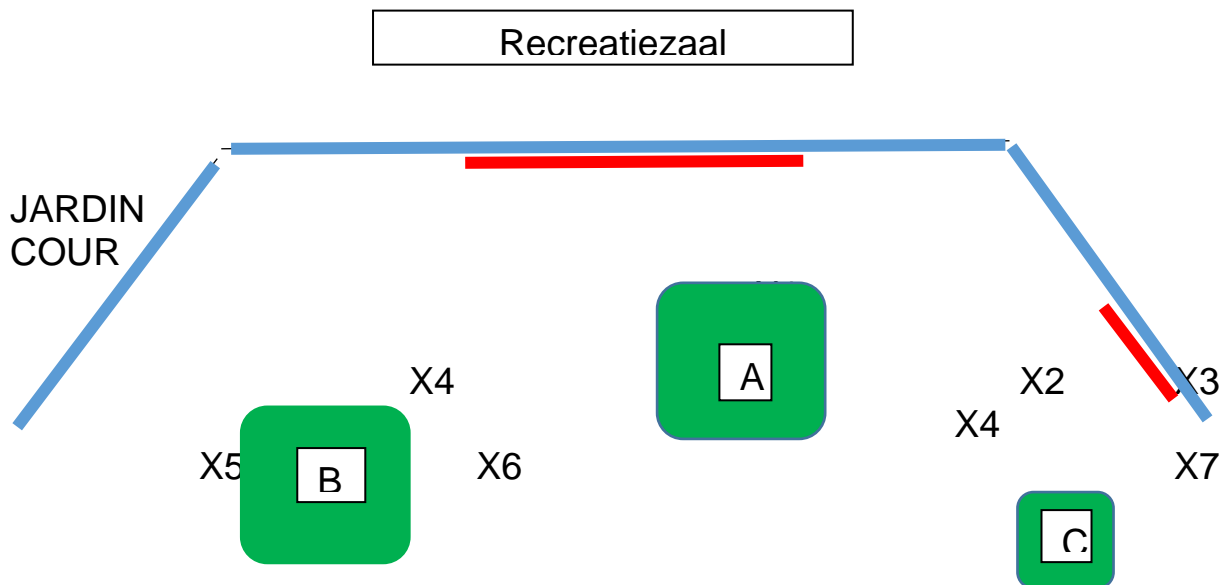
Cis van de Hurk - 83 jaar. Ongehuwd, religieus, zelfingenomen. Ze draagt een donkere bril en is zo goed als blind.

Bets Borre - 79 jaar. Weduwe, loopt met rollator, groot gezin, man al lang overleden, touwtjes aan elkaar moeten knopen. Klaagt over een piep in haar oor maar is in feite behoorlijk doof.

Greet Reyers - 81 jaar. Gescheiden, meerdere relaties gehad. Ze is grof in haar taalgebruik. Heeft drie kinderen uit twee huwelijken. Ze loopt met een rollator en heeft reuma.

Lenie Jansen - 35 jaar. Verzorgster.

DECOR:

In de zaal staan twee grote tafels (A en B) en een kleine tafel (C). Aan de grote tafel A komen Johan Verbruggen, Cis van de Hurk en Greet Reyers te zitten. Aan tafel B zitten het echtpaar Peters en Bets Borre. Aan het kleine tafeltje C zit Gertrude van Steijn. In de achterwand is een grote deur waar makkelijk een rolstoel doorheen kan. In de wand aan de rechterzijde vanaf het publiek gezien (Cour), is een kleinere deur. De wanden zijn versierd met schilderijtjes, handwerkjes etc. In de hoeken staan schemerlampen of iets dergelijks.

(Arie en Marietje Gerrits komen op door de grote deuren aan de achterzijde. Marietje zit in een rolstoel en Arie duwt haar behoedzaam vooruit. Voorzichtig manoeuvreert hij haar aan tafel B en plaatst haar op positie X4, zelf gaat hij naast haar zitten op stoel X5)

ARIE: We zijn vandaag de eersten zo te zien.

MARIETJE: We zijn iedere dag de eersten. Jij ook altijd met je gehaast. Ik had amper tijd om te plassen.

ARIE: Ik ben nou eenmaal graag op tijd. En jij moet altijd plassen als we net moeten gaan. Je had toch ook een kwartier eerder kunnen gaan.

MARIETJE: Nee, dat kon ik niet, Arie.

ARIE: En waarom dan wel niet?

MARIETJE: Omdat ik toen nog niet moest.

ARIE: (*hoofdschuddend*) Dat snap ik nou nooit van jou. Ik kan altijd. Ik kan wel twintig keer op een dag.

MARIETJE: Ja, maar dat komt omdat die blaas van jou niet meer werkt.

ARIE: De prostaat, Marietje.

MARIETJE: Wat?

ARIE: De prostaat. Ik heb problemen met de prostaat. Met mijn blaas is niks mis. Ik begrijp trouwens niet waar ze blijven?

MARIETJE: Wie?

ARIE: De anderen. Over een uur komt de bus. Zal je zien dat we dadelijk weer op iedereen moeten wachten.

MARIETJE: Wachten? Waarop moeten we dan wachten, Arie?

ARIE: (*zuchtend*) Op de bus. We zouden om half elf vertrekken.

MARIETJE: (*verbaasd*) Op de bus? Waar moeten we dan naar toe? We hoeven toch niet weg?

ARIE: (*langzaam sprekend*) We gaan vandaag naar Valkenburg, Marietje. Dat weet je toch nog wel? We gaan met De Zonnebloem. Vandaag is het jaarlijkse uitstapje.

MARIETJE: Is dat vandaag? Dat was ik glad vergeten.

ARIE: Vergeten? Ik heb het je een half uur geleden nog verteld.

MARIETJE: Oh, ja? Nou dan heb ik het niet gehoord, denk ik. En hoe laat gaan we dan?

ARIE: Om half elf vertrekt de bus. Als de anderen tenminste op tijd zijn.

MARIETJE: Het is nog hartstikke vroeg.

ARIE: (*brommerig*) Ik hou ervan op tijd te komen. Toen ik vroeger bij Philips werkte, kwam ik nooit te laat. Behalve die ene keer toen Bennie geboren werd. In veertig jaar nooit ziek geweest of te laat gekomen.

MARIETJE: Je was altijd het eerste op het werk.

ARIE: Ik heb Philips mee groot gemaakt, vrouw. Kom daar tegenwoordig nog maar eens om. Als ze ergens anders een tientje meer kunnen verdienen dan zijn ze weg. Wij waren nog trouw aan het bedrijf.

MARIETJE: Van die trouw hebben ze anders ook wel gebruik gemaakt. Met de reorganisatie kenden ze Arie Gerrits opeens niet meer.

ARIE: *(geïrriteerd)* Dat lag aan die snotneuzen. Wijsneuzen met hun papiertjes. Wat weten die lui nou?

MARIETJE: Wind je nou maar niet zo op. Je hebt altijd hard gewerkt en daar gaat het om.

ARIE: *(op zijn horloge kijkend)* Snap je nou waar die lui blijven? Dadelijk staat de bus er en dan kunnen we weer wachten.

MARIETJE: Waarop?

ARIE: Op de bus.

MARIETJE: Wat moeten we dan met de bus, Arie?

ARIE: We gaan naar Valkenburg met De Zonnebloem, dat weet je toch?

MARIETJE: *(verbaasd)* Is dat vandaag?

ARIE: Ja. En de bus is er zo. *(door de zijdeur komt Bets Borre met haar rollator op. Ze loopt naar de tafel van het echtpaar Peters (B) en gaat zitten op stoel X6)*

BETS: Goedemorgen samen. Zo, de bus kan komen. Ik heb er zin in.

MARIETJE: Hallo, Bets. Waar heb je zin in?

BETS: In vandaag.

MARIETJE: Oh, ga je iets bijzonders doen dan?

BETS: Wablief?

MARIETJE: *(harder)* Of je iets bijzonders gaat doen vandaag?

BETS: Jij toch ook. Gezellig naar Valkenburg. Ik hoop alleen dat we niet zoveel hoeven te lopen. De knieën willen dat niet meer.

ARIE: Hoe is het met de knieën, Bets?

BETS: Wablief?

ARIE: *(harder)* De knieën.

BETS: Ach, ze kraken hè? Maar krakende wagens lopen het langst dus ik red me wel. Alleen die oren van me. Daar zit een piep in.

MARIETJE: Je hebt vroeger ook veel te veel moeten sjouwen. Met dat huishouden van jou was het altijd rennen en vliegen.

BETS: Rennen en liegen? Ho wacht even. Ik heb nooit gelogen.

ARIE: *(harder)* Nee, Marietje zei 'rennen en vliegen'.

BETS: Oh, zo. Nou ik had ook niet veel keus. Kobus, was drieënveertig toen hij verongelukte. Ik bleef met zeven kinderen achter dus het was behelpen, ja. Dag in, dag uit.

MARIETJE: *(harder)* Zeven kinderen. Kom daar vandaag nog maar eens om.

BETS: Ach, ze kwamen gewoon hè? Daar dacht je niet over na.

MARIETJE: *(harder)* Maar toch, Bets, je hebt het wel alleen gerooid.

BETS: Ik was een weduwe met zeven blagen. Wat moet je dan?

MARIETJE: Tsja. Heb je nooit een andere man gezocht?

BETS: Wat zeg je me nou. Een andere man gekocht? Zo werkt dat niet, Marietje. Ze liggen niet in de winkel.

ARIE: *(harder)* Marietje zei 'een andere man gezocht'. Heb je nooit aan een andere man gedacht?

BETS: Nee, nooit. Kobus was dood en ik moest vooruit met zeven kinderen. En toen ze het huis uit waren en ik wat adem kreeg, begonnen de lichamelijke klachten te komen. Achteraf denk ik weleens dat ik alleen maar met de kinderen bezig ben geweest en mezelf vergeten ben. Zij zijn uitgevlogen en ik ben alleen achtergebleven. Ja, achteraf weet ik dat ik een man gemist heb. Maar het is niet anders.

ARIE: Kobus, was een goede vent. Hij had gewoon pech. Stom ongeluk. Je hebt je er goed doorheen geslagen, Bets.

BETS: Tsja. Ik heb in het leven niets cadeau gekregen. Altijd de eindjes aan elkaar geknoopt en weinig aan mezelf gedacht. Ach, wat moest ik? Ik had weinig keus met zeven kinderen. *(door de zijdeur komt Gertrude van Steijn op. Ze wordt ondersteund door Lenie Jansen maar wil dat duidelijk niet hebben)*

MARIETJE: *(te hard richting het tweetal)* Oh, zij is er ook weer.

ARIE: Niet zo hard. Dadelijk hoort ze je nog.

MARIETJE: Dat is precies de bedoeling. Die freule denkt nog steeds dat de hele wereld voor haar buigt. *(Gertrude en Lenie schuifelen richting tafel C)*

LENIE: Rustig aan maar, mevrouw. We zijn bijna bij uw tafel.

GERTRUDE: Is de chauffeur al gearriveerd.

LENIE: Nee, de bus komt zo.

GERTRUDE: Het is te hopen dat die man op tijd komt. Dat personeel van tegenwoordig doet maar waar ze zin in hebben.

LENIE: Hij zal heus wel op tijd komen, Gertrude.

GERTRUDE: En als hij te laat is, moeten ze hem meteen ontslaan. Mijn man zaliger wist daar vroeger wel raad mee. Als ze niet luisterden dan konden ze meteen vertrekken. Zonder pardon. *(de oude dame neemt plaats aan tafel C)*

LENIE: Kan ik nog iets voor u betekenen?

GERTRUDE: Ik wil wel een kopje thee. Met honing. En niet te heet. De laatste keer verbrandde ik mijn mond er aan.

MARIETJE: Mooi zo. Dan is ze eindelijk een keer de mond gesnoerd.

ARIE: Stil nou, Marietje.

LENIE: Thee met honing. Het komt er aan.

GERTRUDE: Mijn man had een keer een tuinman die anderhalf uur over het gazon deed. De luie donder. Mijn man zaliger heeft hem meteen zijn congé gegeven.

MARIETJE: Wat heeft hij hem gegeven?

ARIE: Hij heeft de zak gekregen.

MARIETJE: Dat zal wel ja. Daar waren ze goed in. Mensen op hun huid zitten. Die lui dachten dat ze God waren.

ARIE: Marietje, hou nou eens op. *(Lenie loopt naar tafeltje B)*

LENIE: En kan ik voor jullie ook wat meebrengen?

ARIE: Koffie, alsjeblieft.

LENIE: Jij ook koffie, Bets?

BETS: Wablief?

LENIE: *(harder)* Of je ook koffie wil.

BETS: Ja lekker, doe mij ook maar een bakkie.

LENIE: En jij Marietje?

MARIETJE: Ik lust ook wel een kopje thee. Met honing. Net als de freule daar.

LENIE: Het komt eraan. Hebben jullie zin in het reisje?

MARIETJE: Welk reisje?

LENIE: Naar Valkenburg. Je gaat vandaag met De Zonnebloem op stap.

MARIETJE: Is dat vandaag?

LENIE: Ja, en we gaan er een leuk dagje van maken.

GERTRUDE: Hallo daar! Waar blijft mijn kopje thee? Als het nog lang duurt dan heb ik dadelijk ijsthee.

MARIETJE: Dat past dan goed bij een ijskonijn.

LENIE: Nou, Marietje dat hoef je niet te zeggen. Gertrude bedoelt het niet zo. Blijven jullie maar lekker zitten dan haal ik de koffie en de thee.

MARIETJE: Maak je geen zorgen, ik loop heus niet weg. *(Lenie verlaat het podium door de deuren in de achterwand. Enige seconden later komt Greet Reyers met haar rollator door de zijdeur (Cour) op en neemt plaats op stoel X3. Ze is vlot gekleed en opgemaakt)*

GREET: Goedemorgen meisjes en jongetje. Wat een mooie dag voor een uitstapje.

ARIE: Dag Greetje, wat zie je er toch stralend uit.

MARIETJE: *(brommend)* Kijk, meneer, heeft er ook al verstand van.

ARIE: Ik ben een vriendelijke man. Mag dat tegenwoordig ook al niet meer?

MARIETJE: Je kijkt maar waar je denkt dat je moet kijken. En als je beter kunt, moet je mooi gaan.

ARIE: (*zuchtend*) Ik doe het ook nooit goed.

GREET: Jawel hoor, Arie. Je bent het zonnetje in huis, of beter gezegd, van het tehuis.

ARIE: Hoor je dat Marietje? Die Greet dat is een echte kenner.

MARIETJE: (*tegen Bets*) Nou, dat betwifel ik. Ze heeft meer kerels versleten dan schoenen.

GREET: Dat heb ik wel gehoord, hoor. Misschien heb ik wel pech gehad met die kerels. Misschien knelden ze meer dan die schoenen.

BETS: (*begripvol*) Je hebt het niet echt getroffen met die mannen van je.

GREET: Kerels? Hou toch op, Bets. Ellende, dat is het enige dat ze me opgeleverd hebben.

GERTRUDE: Daar ben je toch zelf bij geweest? Aan mijn man zaliger heb ik alleen maar dierbare herinneringen. Eduard heeft me altijd als een prinses behandeld.

GREET: Dan heb je geluk gehad. Ik wilde dat ik hetzelfde kon zeggen.

BETS: Ik ook. Kobus was een goede man. Hij werkte altijd hard maar dat stomme ongeluk van hem heeft alles veranderd.

ARIE: Drieënveertig is ook geen leeftijd. Maar je hebt je er goed doorheen geslagen, Bets.

BETS: Wablief?

ARIE: (*harder*) Dat je het goed gedaan hebt.

BETS: Ik had geen keus. Geen enkele keus. Alleen maar overleven tot je te oud bent om nog te gaan leven.

GREET: Ach, vandaag hebben we in ieder geval een leuke dag. Ik heb er zin in en laat het niet verpesten door terug te kijken.

BETS: Dat weet ik wel maar het laat je niet los hè? Het waarom. Waarom moest mijn leven zo lopen? Waarom dat ongeluk? Waarom, waarom?

GREET: Dat heb ik me mijn hele leven afgevraagd. Waarom? Als ik toen dit of als ik toen dat dan zou alles anders gelopen zijn.

ARIE: Ach, dat hebben we allemaal. Had ik maar Maar je kunt het toch niet meer omdraaien, Greetje.

GREET: Dat is ook zo. Daarom proberen we maar bij de dag te leven. En vandaag is het feest.

MARIETJE: Feest? Is er iemand jarig? Heb ik iets gemist?

GREET: Nee, ik bedoel dat we vandaag ons uitstapje hebben.

MARIETJE: Oh, ja? Een uitstapje? Is dat zo?

BETS: Ja, Marietje. Dat weet je toch? We gaan dadelijk met de bus naar Valkenburg.

MARIETJE: Naar Valkenburg? Hoezo? Wat moeten we daar doen?

BETS: Wablief?

MARIETJE: *(harder)* Wat we daar in Valkenburg gaan doen?

BETS: Doen? Nou....gewoon...niks. Een dagje uit met De Zonnebloem. Gewoon, gezellig.

ARIE: Ik geloof dat ik moet plassen. *(Arie staat op en verlaat schuifelend het podium door de deur aan de zijkant)*

MARIETJE: *(vertrouwelijk)* Hij heeft last van zijn blaas. Hij moet wel twintig keer op een dag.

BETS: Twee keer op een dag? Dat is niet veel.

MARIETJE: Nee twintig of misschien wel dertig of veertig keer.

BETS: Veertig keer op een dag. Dat lijkt me lastig. Ouderdom komt met gebreken, Marietje. Moet je ons hier zien zitten. We lijken de rollatorclub wel. De een is blind, de ander is doof en de derde is ook niet goed.

GREET: *(giechelend)* Veertig keer op een dag? Haha, dan heeft Arie hem dus wel met het piesen versleten. *(door de deur in de achterwand komt Lenie op met koffie en thee die ze uitserveert. Tegelijk met haar komt Johan Verbruggen door de zijdeur en neemt plaats op stoel X2. Hij draagt een soort trainingspak)*

JOHAN: Goedemorgen allemaal. Ik heb er zin in dames. Laat die bus maar komen.

MARIETJE: Welke bus, Johan?

JOHAN: Van De Zonnebloem. We zullen Valkenburg eens onveilig gaan maken. En we eindigen vanavond met een diner-dansant. Ah, daar verheug ik me op. Op een lekker dansje. En het liefst met jou, Betsie.

BETS: Wablief?

JOHAN: *(harder)* Dat ik nog graag met jou een dansje wil maken.

BETS: Dat zou ik ook wel willen. Een lekker dansje. Maar ja, de geest kan wel willen, de benen moeten toch het werk doen. En die verrekken het.

GREET: Ach, ik zou willen dat ik nog kon dansen. Meid, ik heb wat afgedanst vroeger. Foxtrot, de Engelse en de Weense wals. En, oh jee, de tango. Ik was de koningin van de tango. Maar ja, dat is geweest. Nu schuifel ik alleen nog maar met die stomme rollator.

MARIETJE: Ik kon vroeger alleen maar de Veleta. Meer niet. *(ze begint te zingen en wordt al snel bijgestaan door Bets, Sjaan en Johan)* "Heb jij zin om te dansen? Om de Veleta te dansen? Dan moet je rondjes gaan draaien en ook zwieren, zwaaien. Ken je de Veleta niet? Mooier dans bestaat er niet. Op een groot terrassen tree. Doen we samen heerlijk mee."

GERTRUDE: Ik heb vroeger ook veel gedanst.

JOHAN: Jij, Gertrude? Ik heb je anders nooit op de kermis gezien.

GERTRUDE: Met die banale dorpsfeesten heb ik me nooit bezig gehouden. Ik heb het ook niet over die platte dansen die jullie daar opnoemen. Ik danste in de concertzaal. *(vol vervoering)* Het ballet was mijn passie. De Notenkraker en Het Zwanenmeer van Tsjaikovski en De Vuurvogel van Stravinsky. Sierlijk, gracieus, betoverend.

JOHAN: Ik hoor het al. We zien jou straks niet in de polonaise.

GREET: Ik denk dat die polonaise voor jou meer een solonaise wordt, Johan.

JOHAN: Mooi niet. Het is een diner-dansant dus dansen zal ik. Ik heb mijn kuiten niet voor niets ingesmeerd.

LENIE: Ach, ik dans wel met jou, Johan.

GREET: Okay, geen solonaise maar een duonaise dus.

JOHAN: Fijn, Lenie. Ik zal je niet teleurstellen. *(door de deur aan de zijkant komt Arie terug en neemt plaats op zijn stoel X5)*

ARIE: Ah, Johan je bent er ook, dan zijn we compleet.

LENIE: Nee, ik moet mevrouw Van de Hurk nog halen.

ARIE: Cis van de Hurk? Gaat die ook mee? Nou, dan kunnen we de lol weer op.

JOHAN: Die oude zeur kunnen ze beter thuis laten. Ik durf gewoon geen woord te zeggen als dat mens erbij is.

LENIE: *(bestraffend)* Nou, niet zo onaardig, Johan. Het uitstapje is georganiseerd door De Zonnebloem dus iedereen mag mee.

JOHAN: *(mokkend)* Ik dacht dat De Zonnebloem wilde dat we een gezellig uitstapje krijgen. Nou dat kunnen we met die zeur wel vergeten. Cis van de Hurk.

LENIE: En nou is het afgelopen, meneer Verbruggen. Ik ga haar halen en jij doet normaal. We maken er een gezellige dag van. *(Lenie vertrekt door de deur in de achterwand)*

MARIETJE: *(Marietje tegen Bets)* Een gezellige dag? Wat is er dan te doen?

BETS: We gaan naar Valkenburg, Marietje.

MARIETJE: Alweer? Daar zijn we vorig jaar toch ook geweest?

ARIE: *(geduldig)* Nee, vrouw, vorig jaar zijn we naar Giethoorn geweest.

MARIETJE: *(eigenwijs)* En toch weet ik zeker dat we in Valkenburg zijn geweest.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto